

30-09-2008

Discurs del president de la Generalitat en el Debat d'Orientació de Política General

Gràcies senyor President,
Senyores i senyors diputats.

El debat d'orientació política general d'aquest any es produeix en un context nou i diferent, definit per unes circumstàncies polítiques i, sobretot, econòmiques, de sèries dificultats.

Unes circumstàncies que posen a prova el nostre ànim col·lectiu per afrontar situacions problemàtiques i complexes i, que per tant, també tensen la nostra capacitat de reacció com a país.

Precisament la capacitat i la voluntat conjunta de superar les dificultats presents serà el fil conductor de la meva primera intervenció.

Començaré per establir un diagnòstic -el més precís i realista possible- sobre la nostra situació econòmica i social.

També em referiré –encara que de forma més breu- a les circumstàncies polítiques i institucionals d'aquest moment, especialment les vinculades al desplegament del nostre Estatut.

Crec que és imprescindible partir d'un reconeixement explícit de quines són les nostres dificultats i punts febles.

Més endavant els parlaré de la nostra capacitat i les nostres possibilitats de reacció, tot avaluant els nostres actius per superar els problemes d'avui i conèixer, així, els nostres punts forts.

La part central de la meva intervenció estarà dedicada a analitzar com el Govern de Catalunya assumeix la seva responsabilitat davant d'aquesta situació i a exposar les principals orientacions de la nostra acció política i de gestió.

I, finalment, em centraré en les perspectives de les negociacions sobre el desplegament de l'Estatut, i molt especialment en la qüestió del finançament.

2. Un diagnòstic de la situació

El meu propòsit és presentar un diagnòstic de la situació el més realista possible, tan lluny de l'autocomplaença com del fatalisme.

La responsabilitat del Govern comença per afrontar les dades de manera realista. També crec que és responsabilitat dels governants evitar l'alarmisme innecessari.

I en tot cas, la principal obligació del Govern és actuar amb diligència per pal·liar els efectes negatius de la crisi i, alhora, per facilitar la superació d'aquesta situació.

Per una banda, amb la pròpia acció de govern i, per l'altra, esperonant la reacció col·lectiva de la societat. Entenc que aquesta ha estat la nostra guia de conducta en els darrers mesos.

La situació econòmica i social: la crisi econòmica

El 16 de juliol passat vaig comparèixer en aquesta mateixa tribuna per parlar de la situació econòmica, de la crisi econòmica.

Vaig tenir ocasió d'analitzar la situació i de presentar les mesures adoptades pel Govern. I els diversos grups de la cambra van tenir, també, l'oportunitat d'expressar els seus punts de vista i opinions respecte de l'actuació del Govern de Catalunya davant el deteriorament de la situació econòmica.

Avui, reprenc el fil d'aleshores, amb els matisos obligats per l'evolució de l'economia durant els mesos d'estiu. Una evolució que no només no ha estat favorable, sinó que s'ha agreujat i s'han anat coneixent noves dades que fan creure que la crisi no serà ni lleu ni breu.

Des de Catalunya no controlem la major part de les causes, majoritàriament llunyanes –i que les darreres setmanes s'han tornat a posar d'evidència amb tota cruesa-. Però les conseqüències són generals, les patiran les famílies de Catalunya i les nostres empreses. D'aquí que, en tot moment, he dit que el Govern de Catalunya, en l'àmbit de les seves possibilitats, manté el compromís de treballar perquè ningú no quedi enrere.

Per situar-nos sintèticament en el punt actual de la crisi econòmica global, crec que podem convenir que es tracta d'una crisi de diagnòstic obert, de pronòstic greu, en la mesura que desconexem encara el seu abast i la seva profunditat.

Així, el projecte fallit ahir, de moment, de la intervenció pública per salvar el sistema financer nord-americà està sent de dimensions excepcionals i a les antípodes de la ideologia econòmica dominant en les darreres dècades.

Per no parlar de la intervenció d'entitats financeres al Benelux, a Islàndia, a Alemanya, al Regne Unit i a d'altres països que possiblement arribaran. No crec, evidentment, que això arribi a casa nostra. Ho dic amb total claredat.

Precisament, aquesta paradoxa ens ha d'alertar dels riscos que representen

per a una societat democràtica els excessos de tots els fonamentalismes ideològics.

Avui patim les conseqüències del fonamentalisme neoliberal, que creia que la desregulació dels mercats era el millor camí cap el progrés econòmic.

Ja fa un temps que s'ha vist que no era, precisament, el millor camí cap al progrés social i moral, en haver instituït la cobdícia com a valor suprem i en haver provocat processos de desvertebració i d'exclusió social sense precedents.

I la paradoxa és que ara hem de veure el capgirament cínic d'aquelles creences demanant –quasi bé exigint– que la intervenció dels poders públics salvi un sistema que es pretenia autosuficient.

En tot cas, d'aquest desgavell hi ha moltes lliçons a aprendre de cara al futur.

Si mirem l'evolució del conjunt d'indicadors, en el cantó més negatiu tenim que es mantenen els factors que contribueixen a endurir i fer més difícil la situació de l'economia catalana: les tensions de liquiditat derivades de la crisi del sistema financer; la fortalesa de l'euro que segueix dificultant les exportacions; i el nivell dels tipus d'interès que, encara, avui per avui, endureix les condicions de finançament de les famílies i les empreses.

Tot plegat es reflecteix en l'evolució negativa del creixement, de l'activitat i de l'ocupació.

Per contra, en el costat més positiu cal estar atents a un encara incert canvi de tendència del preu del petroli i del tipus de canvi del dòlar que podrien suposar un respir per a les nostres empreses.

Més endavant tornaré sobre la crisi econòmica per explicar, amb més detall, què ha fet i què es proposa fer el Govern de Catalunya, en el marc de les seves limitades competències i possibilitats, per atendre les conseqüències d'aquesta crisi global en les economies de les famílies i en la vida quotidiana dels nostres conciutadans.

Partint de la base que res del que passa a Catalunya pot ser aliè al seu Govern i que els nostres objectius se centren a garantir el manteniment de l'Estat del benestar, la cohesió de la nostra societat i el progrés de les persones i famílies que la conformen.

La situació política i institucional

Simultàniament a la situació de crisi econòmica estem vivint un moment important en el camp polític i institucional en relació a l'evolució del nostre autogovern.

És cert que hi ha preocupació pel futur del nostre finançament i pels efectes de la futura sentència del Tribunal Constitucional sobre el nostre Estatut

d'Autonomia.

No negaré que aquesta preocupació influeix d'una manera o d'una altra en la normalitat política del país. Però no pot fer-nos renunciar a utilitzar amb tota la seva potència els nous instruments d'autogovern dels quals ens hem dotat.

Si ara restéssim paralyzats per les expectatives d'un futur que no coneixem, ens desgastaríem inútilment nosaltres mateixos i alimentariem així el desànim col·lectiu.

Per això, vull remarcar que, malgrat els problemes –que hi són i que pesen-, el desplegament de l'Estatut no s'ha paralyzat en aquests dos anys de la seva vigència.

Precisament, el que haguessin volgut els adversaris del progrés del nostre autogovern és que esperéssim resignadament el pronunciament del Tribunal Constitucional com si l'Estatut encara no fos una llei –una llei orgànica- en vigor.

El Govern no permetrà que aquest escenari els destorbi de dedicar totes les seves energies a treballar, com més aviat millor, per superar la crisi, per desplegar l'Estatut i aplicar les polítiques socials, econòmiques i culturals que la plenitud del nostre autogovern ha de permetre. En aquest sentit sí que tenim pressa.

Ara bé, la pressa no ens ha de dur a acceptar mals acords. Això de cap manera.

És cert que l'expectativa de la negociació del finançament i d'alguns traspassos de competències i serveis que han adquirit un caràcter quasi emblemàtic (com el de Rodalies) acaparen l'atenció de l'opinió pública.

Però, com els deia, la feina de desplegament de l'Estatut no s'ha aturat en aquests dos anys. Amb resultats desiguals. Cal reconèixer-ho.

No hi ha hagut el mateix grau d'intensitat i, per tant, de voluntat política, o si més no, d'eficàcia, entre el desplegament que correspon a les institucions de la Generalitat, i aquell que és responsabilitat de les institucions de l'Estat.

Encara costa d'entendre que l'Estatut és una llei de l'Estat, una llei orgànica de l'Estat, i que com a tal obliga a tothom. Apareixen noves resistències que responen a velles reticències que cal combatre amb determinació i amb el nivell d'exigència adequats.

No és així, naturalment, en el nostre cas. Per això crec obligat recordar els progressos realitzats en el desplegament normatiu intern de l'Estatut, amb 16 lleis aprovades, 9 projectes de llei en tramitació parlamentària i més de 15 avantprojectes de llei en preparació.

Com també s'han fet alguns avenços –més tímids del que desitjaríem, certament- en el desplegament normatiu que correspon a les Corts Generals.

I, malgrat tot, tampoc no es pot considerar un fet menor l'aprovació de 13 traspassos per part de la Comissió Bilateral Estat-Generalitat:

1. Inspecció de treball
2. Autoritzacions de treball als estrangers i establiment dels mecanismes de coordinació
3. Sistema ISBN i ISSN
4. Seguretat privada
5. Convocatòria, selecció i nomenament de notaris
6. Declaració d'utilitat pública de les associacions i fundacions
7. Atorgament d'autoritzacions sobre instal·lacions marítimes
8. Gestió de concessions sobre domini públic marítim terrestre
9. Embassament de la Llosa del Cavall i accessos
10. Hospital Clínic de Barcelona
11. Gestió i pagament de l'ajuda comunitària a les organitzacions de productors de fruites i hortalisses
12. Expedició i homologació de títols i estudis estrangers en ensenyaments no universitaris
13. Comunicacions electròniques

Ni és poca cosa que tots els mecanismes bilaterals de col·laboració entre la Generalitat i l'Administració General de l'Estat s'hagin posat en marxa i estiguin funcionant amb regularitat. Fins i tot en un període que ha estat també marcat per un procés electoral, que ha significat la renovació de la confiança democràtica en el president Rodríguez Zapatero; però que, inevitablement, ha tingut la seva lògica dinàmica de precampanya, de campanya i de formació posterior de Govern i nomenaments o ratificacions d'alts càrrecs en tots el nivells de l'Administració.

En definitiva, el desplegament normatiu, la negociació de les transferències, les relacions de col·laboració configuren la lletra menuda de l'aplicació de l'Estatut.

En la majoria dels casos es tracta d'una feina sense cap espectacularitat, però que determinarà amb el pas del temps la plena realització de tot el potencial de l'Estatut. Per això crec necessari valorar adequadament aquesta tasca callada, tenaç i poc reconeguda.

Malgrat això, vull esmentar alguna de les fites assolides que penso que no poden passar desapercebudes ni poden ser menystingudes en la consideració de l'opinió pública. Em refereixo concretament a:

La modificació de la Llei Orgànica del Tribunal Constitucional
L'acord sobre l'aplicació de la Disposició Addicional Tercera de

l'Estatut

I la **publicació de les balances fiscals** de les comunitats autònomes amb les administracions públiques centrals per part del Govern espanyol. Crec que és un fet d'una gran transcendència.

Tanmateix, no podem deixar de mostrar la insatisfacció per l'incompliment del termini fixat pel que fa a les disposicions financeres del Títol VIè de l'Estatut.

Vaig dir que aquest incompliment era una mala notícia. Perquè considero una pràctica poc edificant menystenir les formes, i més quan són norma, en política i en les relacions entre les institucions.

Intentar fer creure que es complia el termini establert amb una proposta que estava clarament per sota del que fixava l'Estatut no era complir el termini.

Però també vaig afirmar, llavors, que aquest incompliment no ens havia de portar ni al desànim ni, encara menys, a la frustració. Avui continuo pensant el mateix.

En tot cas, em referiré a aquest tema, amb especial atenció, a la part final de la meva intervenció.

Situacions crítiques que hem superat

No voldria acabar aquest repàs sintètic dels principals elements de la nostra evolució col·lectiva en els darrers mesos, sense fer esment a algunes de les situacions crítiques que hem viscut.

Em refereixo, entre d'altres, a les conseqüències que encara cuegen de l'apagada o de les dificultats de rodalies, però, sobretot, a la crisi originada per la sequera que hem patit durant uns mesos.

Unes situacions que han posat a prova la paciència de la ciutadania per suportar situacions adverses i la capacitat dels poders públics per reaccionar amb eficàcia.

Amb la perspectiva que dóna el temps transcorregut i sense la pressió dels esdeveniments que els acompanya, crec que podem extreure lliçons positives d'aquests episodis.

3. Les possibilitats de reacció

Podríem eternitzar-nos discutint sobre l'estat de la nostra economia, de la nostra societat i del nostre autogovern. Sobre les seves causes, cercant responsabilitats aquí i allà. Però el que importa de debò, el que la nostra ciutadania està esperant és un missatge d'esperança, de confiança. De futur, en definitiva.

Per això crec que són fonamentals dues coses:

- Tenir perspectiva i situar els esdeveniments en el seu context, per tal de fer-los comprensibles.

- I fer aflorar tots els actius dels quals disposem per superar els problemes d'avui.

Crec que en l'exercici de realisme que hem de fer ens convé contextualitzar la situació de crisi. És a dir, ens convé posar-la en el seu lloc i en el seu temps, agafant perspectiva.

4. L'orientació de l'acció del Govern en aquesta situació

He afirmat que l'obligació del Govern és actuar amb diligència per redreçar la situació i esperonar i impulsar la reacció col·lectiva.

En coherència amb aquesta asseveració vull exposar les responsabilitats i obligacions del Govern de Catalunya davant de la crisi econòmica.

Crec que ens pertoca:

En primer lloc, crear un clima col·lectiu de superació de la situació de dificultat, començant per impulsar i vetllar pel manteniment d'un diàleg social que condueixi a la corresponsabilitat dels agents econòmic i socials.

En segon lloc, assegurar que ningú no quedi enrere. Tenir cura dels més afectats per les dificultats, ajudant i acompanyant a les persones que perdin la feina a tornar el més aviat possible a tenir un lloc de treball, possibilitant el seu reciclatge professional sempre que sigui possible. I, alhora, protegir els més febles, garantint el seu accés als serveis del nostre sistema de benestar i vetllant, per tant, pel bon funcionament d'aquests serveis. En definitiva, vetllar per la cohesió social i la cohesió territorial.

En tercer lloc, estimular l'activitat econòmica, facilitant l'enfortiment de les empreses catalanes i atenent les que travessen dificultats, intensificant els canvis estratègics que accelerin la transformació del nostre model productiu, amb especial èmfasi en la recerca i la innovació.

En quart lloc, mantenir l'alt ritme inversor en obra pública i en equipaments dels serveis públics, conciliant una política decidida en infraestructures amb el respecte al medi ambient i la qualitat del nostre territori urbà, rural, natural i paisatgístic.

I, finalment, en cinquè lloc, administrar els recursos públics amb rigor, austeritat i eficiència.

Aquestes són les orientacions de fons, les orientacions bàsiques de l'acció del

Govern, que ens ha d'ajudar a recuperar, com més aviat millor, el ritme i el vigor de la nostra activitat econòmica, a intensificar i accelerar el procés de canvi del nostre model de creixement econòmic, i a protegir els nostres ciutadans –especialment els més febles- dels efectes nocius de la crisi.

És d'aquesta acció de govern en marxa que els vull parlar ara, presentant-los els projectes en curs i els objectius que volem assolir.

Diàleg social i corresponsabilització

Un criteri permanent del Govern d'Entesa ha estat promoure la corresponsabilitat col·lectiva davant dels problemes del país.

Hi ha d'haver un diàleg permanent entre els governs i la societat a la qual serveixen. Un diàleg que porti a pensar conjuntament els problemes, a cercar solucions en les quals conflueixin les experiències dels múltiples actors d'una societat complexa, i a aconseguir la implicació del màxim d'aquests actors en l'assoliment de les fites proposades.

No entenem, però, aquest exercici de diàleg i de corresponsabilització social com una dilució de les responsabilitats pròpies del Govern i de l'Administració Pública. Sinó com una expressió i una exigència de confiança. I no és per la crisi que l'hem endegada, sinó que és consubstancial a la nostra cultura de govern.

Ho entenem més com un esperó per a una acció pública més diligent i com un instrument de control social sobre la gestió pública.

Coherent amb aquesta voluntat, el Govern ha impulsat –i segueix impulsant– una sèrie de Pactes Nacionals. Concretament, els de l'Habitatge, de Recerca, d'Immigració i d'Infraestructures.

No és la meva intenció fer ara un repàs exhaustiu d'aquests pactes. Ho faré més endavant en referir-me als camps d'acció corresponents, Però vull remarcar que aquesta disposició del Govern d'Entesa al diàleg i al pacte social és avui més viva i més necessària que mai.

Crec que aquesta experiència perllongada de diàleg i d'acords socials és un actiu que tenim al nostre favor. Per això vull cridar l'atenció sobre el doble valor de l'Acord Estratègic per la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana, que recentment hem ratificat i renovat.

L'Acord Estratègic té un primer valor que és el de constituir la nostra taula permanent de diàleg social. El lloc de trobada d'agents econòmics i socials, treballadors i administració per compartir una visió estratègica comuna de l'orientació econòmica i social de Catalunya.

I té, l'Acord, un segon valor que és haver establert un full de ruta estratègic de l'economia i de la societat catalanes cap a un nou model de creixement econòmic i d'integració social. El Pacte incorpora més de 90 mesures i cobreix al voltant de 7.000 M € dels pressupostos d'aquest any.

Les prioritats acordades en la recent revisió de l'Acord ens marquen el camí: R+D+I; educació i formació professional; infraestructures; suport a l'activitat empresarial; suport als treballadors en dificultats; impuls als serveis de les persones en situació de dependència.

Vull expressar, un cop més, la meua confiança en els resultats que l'execució de l'Acord ha donat fins ara i donarà els propers anys.

El nostre sistema de benestar social

Centrem-nos en l'acció de govern. Abans els deia que assumim com una de les principals responsabilitats assegurar el millor funcionament de tots els serveis que configuren el nostre sistema de benestar i garantir-ne un accés universal, posant especial atenció en els sectors més febles de la nostra societat.

Aquesta responsabilitat afecta la gran majoria dels serveis: de la salut a la seguretat pública, passant per l'educació, les polítiques actives d'ocupació, la formació professional, els serveis socials, la justícia, l'habitatge, els barris, la cultura o l'esport.

Dit això, també vull deixar ben clar que sóc conscient que aquest Govern va adquirir compromisos davant els ciutadans per a l'ampliació d'algunes prestacions i serveis, compromisos importants per a la seva qualitat de vida, que la situació econòmica pot condicionar.

I que per materialitzar-los, i degut a la situació de crisi generalitzada que afecta també –greument- a les nostres finances, haurem de reprogramar i planificar, segurament, amb més fases de les inicialment previstes. Com haurà de fer tothom: famílies, empreses i Governos.

El que cal és, per damunt de tot, assegurar la viabilitat del sistema de benestar en el seu conjunt. Ho farem tot, sí; però potser més a poc a poc del que volíem.

Salut

Que les polítiques de salut constitueixen una de les principals apostes del Govern ho demostra l'esforç realitzat per incrementar la despesa sanitària per habitant, que ha passat de 860 a 1250 € en sis anys.

I això, tot i que població atesa s'ha incrementat en quasi un milió de persones en el mateix període, arribant fins a més de set milions sis-cents mil targetes sanitàries, actualment.

També s'ha ampliat la cartera de prestacions sanitàries, amb les vacunes

contra el papil·loma, que aplicarem el 2009, i amb la salut bucodental dels infants nascuts els anys 2000 i 2001. I s'han seguit reduint les llistes d'espera, tot i l'increment de la població atesa.

Al mateix temps hem planificat i estem executant una forta inversió en equipaments. El Pla d'Inversions Horitzó 2012 preveu la realització d'un total de 886 actuacions, per un import global de 4.412 M €, de les quals, 430 ja han estat finalitzades.

I, alhora, hem començat **la introducció de les noves tecnologies en el sistema sanitari.**

La recepta electrònica, la història clínica compartida, la digitalització de la imatge radiològica, la tele-assistència i la cita per internet són importants projectes de present i de futur, de futur immediat, que estan millorant el funcionament del sistema. De fet, en alguns territoris, els ciutadans ja ho perceben en primera persona.

Podria esmentar molts altres projectes i actuacions que ha realitzat el Departament de Salut: plans directors i estratègics per millorar el tractament i prevenció de determinades malalties; programes com el de salut i escola i el de salut als barris; l'aprovació de la llei de salut pública i la futura creació de l'Agència de Salut Pública; la innovació en atenció primària i comunitària; el nou model d'atenció especialitzada ambulatoria, i un llarg etcètera.

Però vull també introduir una reflexió: cal assegurar la sostenibilitat del sistema.

Cada cop hi ha tractaments més eficaços, millors fàrmacs i una investigació biomèdica que ens obre constantment noves portes. Totes aquestes millores tenen un cost important.

A més, caldrà acabar amb una determinada forma d'actuar com es la pressa de decisions a nivell estatal que tenen repercussió sobre les nostres despeses sense la corresponent contrapartida pressupostària. M'estic referint a la decisió d'implantar la vacuna del papil·loma virus o la dificultat de repercutir a d'altres països, determinats costos en que incorrem atenent als seus ciutadans.

Acció Social

El desplegament de la Llei de Serveis Socials i la implantació del sistema català de la dependència és una altra de les prioritats del govern.

He sentit queixes ciutadanes perquè la implantació d'aquest conjunt de prestacions no està sent prou àgil i no respon a les expectatives generades. Entenem les queixes i compartim la preocupació. Però desplegar un sistema com aquest no és senzill i requereix temps, si es volen fer les coses ben fetes. Hi ha moltes accions legislatives, econòmiques, operatives, de recursos humans, de coordinació institucional que cal realitzar i estem realitzant el Govern de Catalunya, els municipis i el Govern de l'Estat.

Ha calgut posar en marxa equips i dispositius, valorar molts milers de sol·licituds, partint de zero.

Avui més de 29.000 persones disposen d'un pla individual d'atenció i més de 27.000 persones noves han estat ateses amb la prestació d'un servei o amb una prestació econòmica. Per tant, prop de 30.000 persones reben ja una prestació econòmica o tenen un servei que fins ara no tenien.

Amb aquestes actuacions, el compromís del Govern per tal que el país disposi

d'un sistema de serveis socials de qualitat, és evident. I el desplegament de la Llei de Serveis Socials ho demostra.

Per al desenvolupament de les polítiques socials hem de treballar conjuntament amb les entitats del tercer sector. Per això estem finalitzant un Pla de suport, amb l'objectiu d'enfortir-lo i millorar la seva capacitat de gestió de serveis. Un Pla entrarà en vigor aquest nou curs.

A més, el Govern impulsa polítiques de suport a les famílies en tres àmbits fonamentals: els serveis de suport, les prestacions econòmiques i les mesures per facilitar la conciliació familiar i laboral.

Vull subratllar el compromís del Govern per fer avançar la conciliació, treballant des de diferents departaments:

El departament de Treball amb els plans d'igualtat i de conciliació.

El departament d'Educació amb les accions educatives adreçades a la petita infància.

El departament d'Acció Social i Ciutadania amb el desplegament de la Llei de la Dependència, el suport a l'emancipació de les noves famílies i la protecció de les persones amb més vulnerabilitat.

Totes les accions queden recollides en el *Pla per als nous usos del temps*, aprovat pel Govern.

Així mateix, hem renovat el nostre compromís amb les polítiques d'igualtat de gènere, vetllant especialment pels col·lectius de dones més vulnerables, en alguns casos víctimes de violència masclista. Ho hem fet a través del Sisè Pla d'Acció i Desenvolupament de les Polítiques de Dones.

Un compromís que comporta també el desplegament de la Llei de Drets de les Dones a eradicar la violència masclista.

També esperem poder disposar, en pocs mesos, de la Llei dels drets i les oportunitats de les persones infants i adolescents.

Per altra banda, hem convingut que **la Immigració** és, segurament, el principal factor de canvi social, polític, econòmic i cultural que Catalunya està vivint en la darrera dècada. En aquest sentit, el Pla de Ciutadania i Immigració vigent, ha comportat triplicar el pressupost, passant de 68 milions d'euros a 199 en tres anys i amb 312 actuacions de diferents departaments.

En aquest darrer any s'han gestat i preparat les bases del Pacte per a la Immigració, que facilitarà el marc de treball per desenvolupar les polítiques d'acollida i integració de les persones nouvingudes a Catalunya.

El Pacte preveu, entre altres coses, mesures per incrementar la integració civil dels nouvinguts, la seva integració econòmica, i la integració social, a través, entre altres aspectes, de l'ús compartit de la nostra llengua.

Al llarg dels propers mesos és previst que el Govern aprovi l'avantprojecte de Llei d'Acollida que establirà les pautes a seguir pels diferents departaments en aquest tema.

Educació

La política educativa té un caràcter estratègic en tant que política social, política cultural i política econòmica alhora. Podem dir, en un sentit ampli, que l'èxit educatiu ha de ser l'èxit del país.

La futura Llei d'Educació, que tindrem ocasió de debatre àmpliament al Parlament, ens donarà l'oportunitat, per primera vegada, de definir un model propi, dissenyat des de Catalunya per afrontar totes les nostres necessitats presents i, especialment, les futures.

Hem començat un curs que es caracteritza per tenir més alumnes, més centres i més docents:

1.180.460 alumnes, un 3% més que el curs anterior. 6 de cada 10 van a l'escola pública. El percentatge d'alumnat nouvingut se situa al voltant del 13'5%, que encara es concentra majoritàriament en el sector públic.

Més de 2.000 nous mestres i professors fan augmentar la plantilla docent del departament fins a 62.805 efectius.

I s'ha fet una inversió de més de 350 M € en obres de noves construccions, grans ampliacions i reformes dels centres educatius. Això voldrà dir que, a finals d'any, s'hauran dut a terme obres de reforma i millora en 600 centres educatius. A l'inici d'aquest curs 65 centres han estrenat nou edifici.

Crec que cal reconèixer l'esforç de gestió i de despesa que hi ha al darrere d'aquestes xifres, i que superen qualsevol comparació amb un període de temps similar, al llarg dels darrers 25 anys.

Els eixos claus de la nostra acció política en matèria d'educació són:

La igualtat d'oportunitats. Amb l'increment dels recursos per a beques i ajuts pels alumnes amb necessitats educatives. Creant 79 noves aules d'acollida i consolidant els Plans Educatius d'Entorn a 70 municipis.

Un altre punt clau és el foment de la Innovació educativa. 8.037 professores i professors s'han format en llengües estrangeres i 800 centres educatius disposaran d'un pla de llengües estrangeres.

S'ha aprovat el II Pla general de la FP i es desplegarà el Pla FP.Cat, amb la xarxa de centres d'excel·lència que constituïran el model d'integració de la formació professional reglada, ocupacional i contínua. Per primera vegada en molts anys, aquest curs hi ha més alumnes a Formació Professional que a Batxillerat. Les famílies i els joves han començat a veure la FP com una garantia d'inserció laboral.

Una altra prioritat és avançar en la corresponsabilitat dels ens locals en la gestió educativa. S'han fet també 46 noves escoles municipals de llar d'infants i ja tenim més de 40.400 places funcionant o compromeses amb els ajuntaments.

Finalment vull fer esment d'unes **línies de canvi** que posarem en marxa amb el màxim consens possible i que seran molt significatives per al conjunt del sistema educatiu:

Primer: obrirem un **debat social sobre el calendari escolar**. Cal que la

comunitat educativa, les famílies i els agents socials i econòmics opinin i proposin iniciatives sobre com adaptar el calendari escolar a les necessitats actuals.

En segon lloc, implantarem una **avaluació de competències a tots els alumnes** quan finalitzin la **primària**. Això permetrà disposar d'una eina clau per millorar la qualitat del sistema.

I tercer, **reformarem el sistema de formació inicial i continuada del professorat**, peça fonamental de suport i reconeixement a la tasca docent.

Universitat

Quant a universitats, a més de l'aposta per la recerca, cal destacar l'esforç realitzat en incrementar els recursos destinats al finançament corrent i a les inversions, així com el suport a l'esforç que fan les pròpies universitats per adaptar-se a l'Espai Europeu d'Educació Superior.

L'elaboració del Mapa universitari de Catalunya, realitzat amb un ampli consens amb les universitats, n'ha estat un primer pas destacat en el camí de la racionalització i l'eficiència del sistema.

El Govern té clar que cal aprofundir en aquest camí i introduir canvis normatius que permetin a les universitats millorar en governança. Aquest serà l'objectiu, entre d'altres, de la reforma de la Llei d'Universitats de Catalunya.

Tot això mantenint els objectius d'excel·lència i qualitat docent i investigadora, així com preparar-se per afrontar amb més capacitat els nous reptes de futur, entre els quals cal fer esment al de la seva projecció internacional.

Habitatge

Una altra política especialment sensible, des del punt de vista social i econòmic, és la d'habitatge.

Ara fa gairebé un any que varem signar el Pacte Nacional per a l'Habitatge que té un horitzó de 10 anys.

És cert que el moment en el qual es va signar el Pacte era molt diferent al que vivim avui.

Però el seu valor continua vigent perquè aquest és el primer acord global entre tots els sectors que tenen relació amb l'habitatge que s'assoleix a Catalunya i a Espanya i suposa un canvi important i un repte a l'hora d'afrontar el problema de l'habitatge. A més, des del mes d'abril també està vigent la nova Llei pel Dret a l'habitatge.

La desacceleració del sector immobiliari i de la construcció, juntament amb les restriccions del crèdit, ens ha dut a accelerar el calendari d'algunes de les mesures previstes en el Pacte, així com a elaborar-ne de noves. Així ho vam enunciar abans de l'estiu i així ho estem fent.

Ja s'han aprovat, i properament es faran efectives, noves mesures que facilitaran l'accés a l'habitatge, com són:

- *L'Avalloguer* : La garantia per als propietaris que posin els seus pisos en lloguer, i que s'executarà en cas que sigui necessària.
- La nova figura de *l'habitatge concertat català* i l'habitatge de lloguer amb opció de compra. Es pretén donar sortida a l'estoc de pisos existent que no es ven i, per altra banda, donar accés a un habitatge més assequible

al conjunt de la població.

– La signatura, el 9 de juliol passat, d'un conveni, entre la Generalitat i les entitats financeres, per establir línies de finançament preferencials per a l'adquisició d'habitatges protegits i per a les obres de rehabilitació.

S'ha procedit també a l'aprovació d'un Decret-Llei de gran rellevància per a la política d'habitatge al nostre país: el Decret-Llei de mesures urgents en matèria urbanística que dona lloc a les Àrees Residencials Estratègiques.

Es desenvoluparà nou sòl a 80 municipis catalans, el qual suposarà la possibilitat de construir més de 90.000 nous habitatges, dels quals un mínim del 50% seran protegits.

Es tracta, en el fons, de promoure un desenvolupament ordenat de l'oferta d'habitatge, a la màxima velocitat tècnicament possible i amb totes les garanties exigibles.

La promoció d'habitatge protegit, per altra banda, ha anat creixent. Durant el primer semestre de l'any 2008 es van iniciar un 12,3% més d'habitatges respecte del mateix semestre de l'any anterior.

En aquests moments hi ha aprovats en planejament urbanístic reserves de sòl per a més de 162.305 habitatges protegits.

La rehabilitació constitueix un dels altres grans àmbits d'actuació de la política d'habitatge del Govern que, a la vegada, permetrà absorbir part de l'ocupació que la construcció residencial està destruint.

Per això s'han reforçat les subvencions i préstecs bestreta per impulsar l'activitat rehabilitadora fins a aproximadament 40.000 habitatges l'any; i, per altra banda, s'ha realitzat una inversió de 18,4 M €, que han beneficiat a 8.042 habitatges de 27 municipis en el parc públic d'ADIGSA.

SEGON BLOC: ECONOMIA

Polítiques actives d'ocupació

Formació Professional

El Govern està fent un gran esforç per donar respostes a una situació que serà especialment difícil en els propers mesos. Les últimes dades d'atur no presenten un escenari tranquil·litzador. Però tenim una economia forta, capaç encara de generar ocupació, o com a mínim de mantenir-la en els nivells actuals.

La nostra acció en aquest camp es centrarà en tres objectius:

1. Les polítiques actives de promoció de l'ocupació i d'intermediació laboral. Acostant les feines disponibles als treballadors capacitats per fer-les.
2. La formació dels treballadors i treballadores al llarg de la vida, com a eina per millorar la seva ocupabilitat, i per fer les nostres empreses més competitives.

3. El foment de l'activitat emprenedora com a element consolidant de la nostra economia.

Així, s'inseriran a la Xarxa d'Oficines de Treball de la Generalitat els **serveis d'orientació laboral especialitzada que incorporen, d'aquí a una setmana, 184 nous professionals**. A més, durant el curs que ve es formarà el 100% del personal de les oficines per a tasques d'orientació i intermediació, per posar tot el potencial humà del SOC al servei de les persones .

El compromís del Govern és acompanyar a les persones que han perdut la feina o la perdin en el futur en la seva recerca d'una nova ocupació. Ho estem fent amb informació, assessorament, orientació i formació.

Una persona més ben formada té més probabilitats de mantenir-se ocupada i estar més ben retribuïda.

Durant aquest any 2008, l'esforç en el camp de la formació contínua i ocupacional ha beneficiat el 10% de la població activa. I el Govern es fixa com objectiu per a l'any 2010 formar un 17% d'aquesta població.

En el curt termini, però, concentrarem els esforços en la formació de les persones aturades, especialment de les procedents dels sectors més afectats per la crisi, orientant la formació cap a ocupacions pertanyents a sectors amb capacitat de creació de treball com són els lligats a la dependència o a la millora de la productivitat a la indústria i als serveis.

La formació és la clau per tenir més i millors oportunitats de treball. Ningú no es pot quedar enrere ni es pot perdre cap opció de treball per manca de formació i capacitació.

L'esforç i el compromís, en aquest sentit, han de ser acompanyats i reconeguts.

Perquè les oportunitats i l'esforç siguin a l'abast de tothom, **el Govern promourà el "Contracte de formació per a l'accés al treball"**.

Un compromís **voluntari**, formal, concret i avaluable que el Servei d'Ocupació de Catalunya signarà amb cada persona que es trobi a l'atur **i que ho desitgi**. Un compromís orientat a millorar la seva formació i les seves capacitats per accedir a un nou lloc de treball.

Per això vull anunciar-los que cap treballador que ho desitgi es quedarà sense formació.

Allà a on no arribi l'oferta pública gratuïta, el Servei d'Ocupació de Catalunya oferirà un programa de crèdits per a formació a totes les persones aturades que acceptin subscriure el Contracte de Formació.

En concret, es posarà a disposició d'aquestes persones aturades un volum de crèdit inicial fins a 100 milions d'euros, sense cap tipus d'interès i retornable en 6 anys, perquè l'inverteixin en aquella formació que els permeti reincorporar-se al mercat de treball el més ràpidament possible.

D'aquesta manera es complementa i es reforça l'oferta de formació **pública i gratuïta** que l'Administració ja posa habitualment a disposició de tota la població activa.

També és essencial treballar amb els ens locals per arribar a tot arreu. Per això estendrem el programa integral per la promoció de l'ocupació amb entitats

locals a més municipis. També ampliarem el programa de *treball als barris* a tots els municipis beneficiats per la Llei de Barris, una de les petjades més fonamentals del Govern presidit pel president Maragall.

Les persones emprenedores són, com s'ha demostrat, un element importantíssim a l'hora de donar impuls i millorar la competitivitat d'una economia. I més en moments de crisi. El Govern, conscient de la seva importància, ha posat en marxa el Pla INICIA de suport a la creació d'empreses i l'autoocupació i ha assessorat, en el darrer any, més de 23.000 persones que volien iniciar un nou projecte empresarial.

A banda d'aquests tres eixos prioritaris, el Govern no deixarà de treballar per aquells col·lectius amb especials dificultats d'inserció en el mercat de treball. L'*Estratègia per a la inserció laboral de persones amb discapacitat* serà el full de ruta en aquest sentit, que, per primer cop, atacarà el conjunt de les necessitats laborals d'aquest col·lectiu.

Per últim, amb el traspàs de la Inspecció de Treball, la Generalitat assumirà la competència que li reconeix l'Estatut en matèria de treball i relacions laborals; vigilància de la legislació laboral i dels convenis col·lectius; la prevenció de riscos laborals; l'ocupació i migracions d'estrangers; la formació professional ocupacional i contínua; etc. Així com l'arbitratge, conciliació i mediació en conflictes i vagues.

Empresa i R+D+i

Així mateix, davant de la velocitat dels canvis actuals, les nostres empreses només tenen un camí: ser eficients i innovadores, i actuar en mercats globals. Als governs ens correspon orientar la política industrial a noves realitats i facilitar l'activitat de les empreses innovadores que tinguin visió global. Donant suport a projectes que capitalitzin la nostra economia i que atreguin talent, aprofitant els bons factors de localització de què gaudim.

I això ho fem a través de la simplificació administrativa, el foment de la innovació i la internacionalització.

S'està desplegant el decret de simplificació administrativa aprovat pel Govern l'any passat. Aquest ja està significant un increment dels punts d'atenció de l'Oficina de Gestió Empresarial.

Les mesures afecten a més de 200 tràmits i ja vaig avançar que es calcula un impacte econòmic aproximat de 300 M € per any.

Aquesta mateixa voluntat de simplificació per part del Govern es confirmarà amb la reforma de la Llei d'Intervenció Integral Ambiental.

Apostem d'una forma clara i definitiva per la cooperació empresarial en

innovació, especialment al voltant de les PIME, com la millor manera de generar massa crítica i competitivitat a nivell global. Ampliarem les línies d'ajuts als clústers que tinguin projectes d'R+D sòlids i amb visió a llarg termini.

Cal aprofundir en la utilització de les polítiques de clúster, com a eina per millorar la posició competitiva del nostre teixit productiu. Tal com ja hem fet aquest any, entre d'altres, amb el del gènere de punt, el de l'alimentació gourmet, el de la motocicleta o el que serà el futur clúster de l'eficiència energètica.

Juntament amb organitzacions empresarials, estem promovent àrees industrials a mercats emergents que facilitin la localització d'empreses catalanes. Ja estem presents a Europa de l'Est i Xina, i aviat estarem al Magreb.

S'ha dotat d'un nou marc normatiu a la indústria catalana amb la Llei de Seguretat Industrial i l'avantprojecte de Llei de Política Industrial. Aquesta futura llei servirà per dotar de personalitat jurídica a ACCIÓ, que presentarà a l'octubre el pla estratègic pels propers anys.

Així mateix, ja hem posat en marxa les mesures per actuar de forma proactiva davant dels possibles tancaments i deslocalitzacions d'empreses com les que, desgraciadament, tindrem i haurèm de fer front.

En conjunt doncs, s'ha fet una reforma del marc normatiu i dels instruments de l'Administració. I aquest esforç que fem no tindria cap sentit si no donéssim a les polítiques de R+D la màxima estabilitat i continuïtat. Com ho demostren les ampliacions recents de l'Institut d'Oncologia de Catalunya, del Parc Científic de Barcelona, o l'inici –amb mecenatge- d'un Centre de Biomedicina al Clínic de Barcelona.

És per això, que vull agrair la feina feta per tots els participants en el procés d'elaboració i de negociació del Pacte Nacional per la Recerca i la Innovació, incloent també a tots els grups parlamentaris. Estem en una fase molt avançada i, amb tota la prudència, confio que, en un període curt de temps, puguem signar formalment aquest Pacte Nacional.

Tanmateix, aquest exercici hem consolidat la Xarxa de Centres de Recerca de Catalunya, que es completa amb la futura creació de l'Institut de Recerca en Energia i l'Institut de les Ciències del Clima. I ja estan en curs els contractes programes amb tots els centres de la xarxa, que els permetran treballar i avaluar la seva tasca.

TIC's

Les polítiques d'impuls a les tecnologies de la informació i la comunicació presenten igualment un balanç satisfactori.

Més satisfactori encara si tenim en compte que moltes de les iniciatives són especialment ambicioses. Les hem agrupades sota un nom: Catalunya Connecta, que expressa la vocació d'apropar les TIC a tot el territori .

Així, hem posat en marxa el concurs per a dotar de cobertura tots els polígons industrials que no tenen banda ampla, i els nuclis de població superior a 50 habitants.

Estem promovent directament també l'extensió de cobertura de la TDT. Perquè no volem que l'apagada analògica del 2010 suposi un tall de servei. I, en col·laboració amb els operadors, ajudem a completar la cobertura de telefonia mòbil: 178 nuclis en els darrers sis mesos han començat a disposar de servei.

El Govern treballa igualment en promoure l'extensió de fibra òptica a la pràctica totalitat d'equipaments públics i, alhora, dinamitzar l'oferta del mercat arreu.

Energia

El sector de l'energia constitueix un dels sectors estratègics de l'economia catalana. En el marc de les seves competències, el Govern de Catalunya orienta la seva política a garantir la regularitat, la qualitat i l'equilibri territorial dels subministraments energètics **a les persones i a l'activitat econòmica**.

Vull destacar especialment l'aprovació de l'Avantprojecte de **Llei de Garantia del Subministrament Elèctric**, que vol evitar un nou episodi com l'apagada del juliol de 2007.

També s'està treballant per avançar en l'oferta d'energies renovables. Per això en aquest curs s'aprovarà un Decret que regularà el procediment d'instal·lació de parcs eòlics i de plantes fotovoltaïques. Aquest decret té la voluntat que el procés administratiu per l'establiment de punts de producció d'aquestes energies netes sigui més àgil que l'existent, i al mateix temps, que sigui respectuós amb l'entorn paisatgístic.

La Generalitat manté i mantindrà una actitud vigilant davant de qualsevol incidència que es pugui produir en les centrals nuclears emplaçades en territori català.

En aquest sentit van els protocols establerts recentment entre el Consejo de Seguridad Nuclear i el Departament d'Interior.

Comerç

El Govern ha ampliat els ajuts al comerç, apostant per la modernització i la seva integració a la trama urbana. En els dos darrers anys hem dedicat 53

milions d'euros en ajuts.

M'agradaria destacar dins d'aquest programa, el suport a la cooperació empresarial en aquest sector. Aquest any s'ha donat suport a la creació de 29 centrals de compra. Aquestes accions són molt necessàries si volem comptar amb un comerç més competitiu i amb més massa crítica.

En l'àmbit comercial, al 2009 tenim un repte de primera magnitud: la transposició de la directiva europea de serveis de 2006. Hem d'aprofitar tot el potencial que té el comerç com a creador intensiu de llocs de feina. No ens podem permetre a la situació actual, perdre cap oportunitat o projecte que revitalitzi o afegixi valor al teixit comercial del territori.

Turisme

El sector turístic català està demostrant el seu caràcter competitiu i la seva capacitat per superar la crisi en alguns mercats emissors. El Govern de Catalunya acompanyarà el sector en aquesta situació, a l'hora que seguirà posant en valor tots els recursos turístics del territori.

Així, hem potenciant el turisme rus i xinès, hem incrementat i diversificat la focalització en col·lectius concrets com els discapacitats i hem desenvolupat el mapa de recursos intangibles de turisme i el primer Atlas Turístic de Catalunya.

Així, l'any 2009 s'impulsarà una nova Llei del Turisme que unifiqui l'actual marc legal, massa dispers i complex. També es posarà en marxa l'Agència Catalana del Turisme.

La temporada 2008, tot i que amb un certa caiguda en el nombre de turistes, manté, però, la tendència al creixement de la despesa dels turistes estrangers front al decreixement del conjunt d'Espanya. Així mateix, continua creixent la despesa total mitjana per turista i dia que avui es troba en 94 € en front dels 89,8 de l'any 2007.

Consum

Pel que fa a les polítiques de Consum, considero necessari destacar el paper de l'Agència Catalana de Consum, que s'ha consolidat com a instrument eficaç de defensa del consumidor.

L'agència va tenir una actuació àmpliament reconeguda amb motiu de l'apagada del juliol del 2007 a Barcelona. Un any després de l'apagada, l'ACC ha resolt satisfactòriament el 98,5% de les reclamacions presentades, la qual cosa ha suposat el pagament de més de 19 M € als afectats per part de FECSA-ENDESA. Sense parlar de les sancions imposades pel Govern a aquesta companyia i a REE, que ja són conegudes per tothom.

Estem treballant en l'aprovació de la **Llei de Consum de Catalunya**, que

consagrarà els drets dels consumidors, potenciarà la resolució extrajudicial de conflictes i regularà els procediments d'inspecció i sanció de l'Agència.

Agroindústria

Els sectors agrícoles i ramaders han vist amb preocupació com s'han mantingut bona part de l'any dos problemes greus:

les tensions alcistes de preus a nivell dels mercats mundials de matèries primeres,
i l'episodi de sequera.

Feliçment, la pluja ha permès dur a terme a gairebé tot arreu la temporada de reg. També en els darrers mesos s'observa, sortosament, una rectificació a la baixa dels preus.

Els increments de preus s'han combinat amb increments de costos pel que fa als fertilitzants i als fitosanitaris. Amb tota certesa, el sector més exposat a problemes ha estat el de la ramaderia, que veia combinar-se uns costos molt més alts del pinso amb el manteniment dels preus de la carn.

El Govern no té capacitat per modificar l'escenari internacional, que sobre el sector primari pesa doble, si comptem la crisi financera.

Per tant, hem volgut reduir els efectes del problema ja que no podíem atacar-ne l'arrel, tot creient que hi havia un component conjuntural, com deien molts analistes.

Així, el Govern va autoritzar l'Institut Català de Crèdit Agrari a atorgar Crèdits Ramaders en condicions molt favorables, que han estat finalment atorgats per valor de 64,5M€.

Aquests recursos han estat el coixí financer sobre el qual moltes explotacions, en major mesura les petites, han pogut superar el pic d'aquesta situació, que podia haver abocat en tancaments.

Tanmateix, no cal que els recordi la importància per l'economia catalana de sectors com el porcí: ell sol representa més d'un quart de la producció final agrària i el 60% de les tones de producció càrnia, i en algunes comarques és un sector fonamental.

En qualsevol cas l'episodi viscut, del qual encara no n'hem sortit del tot, posa més en relleu que la modernització i la competitivitat, eixos de l'acció del Govern, són els objectius correctes per minimitzar els efectes de sotragades exteriors.

Mantindrem el rumb ferm en aquesta direcció:

des dels nous regadius o la modernització dels antics, que segueixen el seu curs amb un esforç financer molt important. Ara mateix tenim obres en execució per valor de més de 400 M€, sense tenir en compte les

obres principals del Segarra-Garrigues.

des de la millora dels camins rurals que permeten accedir a les explotacions. Al 2008 haurem actuat sobre 150km.

des de l'agilitació dels processos administratius lligats als ajuts. Hem publicat ja les ordres equivalents al 99,8% del pressupost del DAR previst per aquesta finalitat.

des de les ajudes a les cooperatives per a la seva concentració i modernització, de 15 M€ al 2008

des de la potenciació de la recerca gràcies a la nova llei de l'IRTA
des de les ajudes i crèdits a interès zero per les inversions de les indústries agroalimentàries per més de 30 M€

des de la protecció de la qualitat amb quatre noves Denominacions d'Origen i Indicacions Geogràfiques Protegides, o el proper Pla per l'Agricultura Ecològica, entre d'altres

des de la recerca conjunta amb els productors de nous mercats als quals exportar, amb l'instrument que és PRODECA

i amb l'impuls al consum de productes catalans a Catalunya, sobre el qual encara tenim molt marge de millora.

En línia amb el sentit de les polítiques traçades per la Unió Europea, treballem perquè aquesta modernització de l'agricultura sigui compatible amb les necessitats mediambientals que també impliquen ús i conservació de certes parts del territori.

TERCER BLOC: TERRITORI-INFRASTRUCTURES

Els estímuls a l'economia i al canvi de model

Convençuts del paper catalitzador dels instruments públics al servei de l'economia, una de les contribucions més importants i efectives que pot fer el Govern de la Generalitat per superar la situació de desacceleració econòmica és mantenir el nivell inversor d'aquests anys.

PTOP

L'obra pública en general, i la construcció d'infraestructures estratègiques de mobilitat en particular, suposen creació de llocs de treball per a les persones i generació de riquesa per al territori i milloren la competitivitat.

Per això en moments de dificultats econòmiques és encara més gran la seva importància.

Estem creant un sistema de comunicacions en el qual la interrelació entre les infraestructures viàries, ferroviàries, aeroportuàries i portuàries, està

consolidant Catalunya com a centre logístic del sud d'Europa.

S'està fent un gran esforç. En menys de dos anys de legislatura ja s'ha actuat en 289 quilòmetres de carreteres, amb una inversió equivalent de 2.091 M €.

Així, totes les obres del Primer pla d'Eixos Viaris estan acabades, com per exempl els trams Reus-Alcover, Palamós-Palafrugell, o Vidreres-Llagostera, entre d'altres; o en execució. I al llarg d'aquest proper curs aprovarem el Segon Pla d'Eixos Viaris. Estem parlant d'eixos de gran capacitat i lliures de peatge.

Per altra banda, el Govern està assentant els pilars de la política aeroportuària catalana:

Negociant la participació – que ha de ser determinant- de la Generalitat en l'aeroport d' El Prat - Barcelona
Negociant els traspassos dels aeroports de Girona, Reus i Sabadell;
Construint l'aeroport de Lleida, a Alguaire;
Estudiant l'emplaçament del nou aeroport corporatiu de Catalunya.
Redactant el projecte de Llei i el Pla d'aeroports.

Així mateix, el Govern està treballant molt estretament amb les autoritats portuàries de Barcelona i Tarragona perquè es mantinguin com a pols d'atracció i de distribució de mercaderies entre Catalunya i el món. Totes dues autoritats portuàries acaben d'acordar concessions amb dos dels tres primers operadors portuaris mundials.

Com he dit abans, la millora de la xarxa de comunicacions redueix les desigualtats socials i territorials i amplia les oportunitats laborals de les persones i el desenvolupament dels municipis.

Per això ens hi apliquem com mai:

Més de 8.000 M € d'obres en curs per la millora del transport metropolità, en metro i ferrocarril, assegurant el finançament de la línia 9, que es l'obra pública de major envergadura que es fa ara mateix a Espanya i millorant la resta de les línies. Precisament dissabte es procedirà a posar en servei el tram de la línia 3 de metro entre les estacions de Roquetes i Trinitat Nova, tan necessària i tan llargament esperada.

Licitació de les obres del primer carril bus-VAO d'àmbit supramunicipal a la C-58 per 120 M €.

Transformació de la línia d'FGC del Baix Llobregat en metro regional, que gràcies a les inversions fetes permeten l'increment de freqüències del pas dels combois.

Perllongament de la línia de FGC del Vallès amb noves estacions. Estem compromesos, doncs, a potenciar les infraestructures de transport públic, però també a millorar-ne el servei. Per aconseguir-ho, s'aprovarà el Pla de Transports de Viatgers de Catalunya, que impulsarà millores de qualitat en els serveis, adequant horaris, freqüències i tarifes a les necessitats dels

ciutadans. Ja està succeint a Lleida. No dubtem que aquest èxit també es produirà en la integració tarifària recentment inaugurada a Girona i aviat s'iniciarà a Tarragona.

Al temps que ens congratulem de la bona acceptació que l'alta velocitat ha tingut entre els ciutadans i que ens referma en el compromís d'exigència d'acompliment dels terminis per a acabar les obres que actualment estan en curs.

Finalment, i si el conjunt de forces parlamentàries ho considera, aprovarem el Pacte Nacional de les Infraestructures, que concretarà la inversió necessària per als propers decennis i que serà el full de ruta a seguir. El document de proposta –exhaustiu i ambiciós- ja és en mans dels grups parlamentaris, des de fa uns mesos.

De forma complementària a la millora de la xarxa de transports, el Govern seguirà treballant en l'ordenació del territori. Al llarg d'aquesta legislatura s'acabaran d'aprovar els Plans territorials parcials pendents, deixant enllestit una tasca necessària des de l'any 1985, però no impulsada a fons fins al 2004.

Pel que fa al planejament, a nivell comarcal s'aprovaran els Plans comarcals de Muntanya.

I a nivell local, seguim impulsant i executant el Pla de Barris, que ja beneficia a més de 800.000 persones. El continuarem desenvolupant, arribant als 100 barris i municipis de tota Catalunya.

Complementàriament, es donarà una sortida al problema històric de les urbanitzacions, posant a disposició dels ajuntaments i dels parcel·listes vies per solventar dèficits urbanístics crònics.

Medi ambient

L'episodi d'extrema sequera que hem viscut el darrer any ha posat a prova la capacitat de resposta de les institucions i de la societat. I s'han manifestat, alhora, les limitacions estructurals que el sistema català d'abastament d'aigua arrossegava sense resoldre des de fa molts anys.

Vull reconèixer un cop més l'alt grau de responsabilitat ciutadana i de solidaritat interterritorial que la sequera ha posat de relleu, tot i els comprensibles neguits i preocupacions que s'han viscut.

De l'episodi de la sequera n'hem sortit enfortits:

- La societat i les administracions han incorporat criteris emanats de "la nova cultura de l'aigua".
- El Govern i els ajuntaments varen adoptar les mesures pal·liatives necessàries, i ens vàrem preparar per seguir lluitant contra una situació adversa.
- El Govern està impulsant un ampli paquet d'actuacions estructurals, la

major part ja previstes o iniciades amb anterioritat, de manera que, en l'horitzó 2012-2015, tindrem una major garantia de subministrament i la disponibilitat de fins a 300 Hm³ de nou recurs, dels quals 180 nous Hm³ seran disponibles a partir del 2009.

- Això ens permetrà, al temps que garantim el subministrament, començar a reparar situacions com la que es produeix amb els cabals del Ter. En paral·lel, incrementarem la qualitat de l'aigua dels nostres rius, mitjançant la construcció d'un miler de noves depuradores, que, a més de la funció ecològica, també són una font de recursos hídrics, ja que fan possible la reutilització de l'aigua.

Pel que fa als residus, el Govern té previst aprovar el *Pla Territorial Sectorial d'Infraestructures de Residus Municipals* i els programes sectorials de residus industrials, municipals i de la construcció.

Aquests programes permetran incrementar la reducció, la reutilització i el reciclatge dels residus i, per tant, comportaran la disminució de la fracció final que s'ha d'eliminar.

En matèria de medi natural, el Govern ha iniciat el procés de creació del Parc Natural del Montgrí, les Medes i el Baix Ter, i està treballant en la creació dels parcs Naturals de la Serra de Prades i de la Serra de Collserola, i també en l'ampliació del Parc Natural de Montserrat i del Parc Nacional d'Aigües Tortes, per conservar i, alhora, donar nou dinamisme en aquestes zones.

Així Catalunya manté el lideratge en aquesta matèria. Precisament, aquest proper diumenge inaugurarem a Barcelona el Congrés Mundial de la Natura, l'esdeveniment més important en aquest àmbit.

El Govern aprovarà l'any vinent el *Pla General de Política Forestal* i modificarà l'estructura de l'administració forestal, per guanyar en eficàcia i servei als silvicultors. Perquè la protecció de la natura té més garanties quan es fa en sinergia amb l'activitat econòmica. Recordem que estem parlant del 60% del territori català.

També em vull referir a l'avantprojecte de *Llei d'avaluació ambiental de plans i programes*, que el govern ja ha aprovat i ha lliurat al Parlament per a la seva tramitació, i a l'avantprojecte de la nova *Llei de prevenció i control ambiental de les activitats*, en el qual el Govern està treballant per dur-lo al Parlament aquest proper any. Una i altra lleis tenen per objecte simplificar i clarificar els procediments i les obligacions de les activitats econòmiques, de cara a garantir la seva integració ambiental, sense que això signifiqui majors costos o tràmits per a les empreses.

L'aprovació del *Pla-Marc de Mitigació del Canvi Climàtic* és ja un fet i el proper any hem d'aprovar i aplicar el *Programa d'acció 2009-2010* on es concreten les actuacions. Catalunya se suma a l'esforç mundial per disminuir l'efecte hivernacle, amb la intensitat que les instàncies internacionals competents demanen.

Seguretat ciutadana

En temps d'incertesa econòmica i social els ciutadans demanen seguretats als poders públics. Aquesta és la funció del nostre sistema de benestar, del que formen part, com hem vist fins ara, les polítiques de salut, acció social,

educació, ocupació i formació professional, i l'habitatge.

Parlaré ara un moment dels serveis de la seguretat pública i de la justícia.

2008 és l'any dels Mossos d'Esquadra. Ho és per un doble motiu:

Perquè és commemorat el vint-i-cinquè aniversari de seva restitució.

Perquè l'1 de novembre, culminarà el desplegament dels Mossos a tot Catalunya, amb l'arribada al Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre.

Avui el Cos de la Policia de Catalunya és un cos valorat per la ciutadania.

Ara estem en condicions d'afrontar nous reptes en matèria de seguretat a Catalunya:

1) Amb més i millors dotacions policials.

2) A través de la futura Llei del Sistema de Policia de Catalunya, que definirà el nostre propi model policial, amb l'objectiu de coordinar tots els cossos policials del país, en benefici dels ciutadans.

3) I a través, també, del Pla de Seguretat de Catalunya 2008-2011, que aprovarem aquest any en el marc de la visió integral de la seguretat a Catalunya.

Respecte a les emergències, vull destacar l'esforç tècnic i pressupostari per donar resposta als incendis a Catalunya. Un esforç que aquest any ha rebut el benefici addicional de la climatologia, que s'ha afegit a la celeritat i eficàcia de les actuacions dels nostres professionals.

L'execució del programa d'actuacions de millora i renovació de les instal·lacions del Cos de Bombers i l'augment de dotacions per lluitar contra els incendis forestals són una prova d'aquesta voluntat.

També estem desplegant el Pla de Seguretat Viària 2008-2010 amb la voluntat de reduir els morts per accident de trànsit en un 50% el 2010 respecte de l'any 2000.

Justícia

En l'àmbit de la Justícia, durant el proper any entraran en funcionament un conjunt d'infraestructures de vital importància pel nostre país.

Començant per la Ciutat de la Justícia de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat: una de les majors obres civils que s'han executat a Catalunya en els darrers anys i que acolliran més de 150 òrgans judicials de Barcelona i l'Hospitalet.

El Pla d'inversions en Edificis Judicials 2004-2010 se segueix executant. Des de l'inici de l'actual mandat s'han inaugurat 9 edificis judicials. Al llarg dels propers mesos entraran en funcionament els nous jutjats de Cerdanyola del Vallès, Santa Coloma de Gramanet, la Bisbal d'Empordà i el Vendrell.

Cal destacar que en els partits judicials amb edificis de nova creació, estem implantant l'Oficina Judicial a través dels Serveis Comuns Processals. I s'incorporen les TIC de forma massiva a la Justícia. Millorem d'aquesta manera, el model organitzatiu i l'eficiència del conjunt del servei públic judicial. El Govern també està treballant per a la creació dels nous òrgans judicials que entraran en funcionament a finals d'any i en la planificació de la planta judicial pel 2009, amb la previsió de crear 60 nous òrgans judicials durant aquest mandat.

Pel que fa als equipaments penitenciaris, aquesta tardor obrirem dos nous

centres:

El Centre Penitenciari de Lledoners, a Sant Joan de Vilatorrada, amb una capacitat de 750 interns. Dissenyat segons el nou model funcional, més apropiat per a la reinserció de les persones preses.

I el Centre Penitenciari de Joves Quatre Camins, ubicat en el municipi de La Roca del Vallès, amb una capacitat de 400 interns.

Així mateix, s'han iniciat les obres del Centre Puig de les Basses que suposarà el tancament dels Centres actuals de Figueres i Girona.

L'increment constant de litigis ha motivat el Departament de Justícia a elaborar el Llibre Blanc de la Mediació, per estudiar a fons la resolució extrajudicial de conflictes.

La mediació ha de permetre desjudicialitzar el conflicte. Un cop finalitzat el Llibre Blanc elaborarem una Llei General de Mediació.

Finalment i també en l'esfera legislativa el Govern portarà al Parlament:

El projecte de **Llei del llibre segon del Codi civil de Catalunya**, relatiu a la persona i la família.

El projecte de **Llei reguladora del recurs de cassació en matèria de dret civil de Catalunya**.

El projecte de **Llei del Protectorat de Fundacions i Associacions d'Utilitat Pública**.

Cultura i mitjans de comunicació

En una societat com la nostra, compromesa en el progrés integral de totes les persones que en formen part, el dret a la cultura i l'acció dels poders públics per garantir-ne el seu exercici, poden incloure's també en el que entenem com el sistema de benestar.

Coherents amb aquesta orientació, tot i les limitacions pressupostaries, s'han endegat i dut a terme actuacions importants:

Un nou Pla de Museus que en permetrà la reordenació i articulació equilibrades en el conjunt del territori.

Un programa específic de Biblioteques que permetrà incrementar en un 30% la superfície de biblioteques públiques a Catalunya, donant nous i millors serveis a 1,5 milions de persones.

Un Pla de Foment de la Lectura, que acostarà el coneixement de la nostra llengua als nouvinguts i als joves, donant-los accés gratuït a les publicacions periòdiques.

Pel que fa al Patrimoni, vull ressaltar dos esdeveniments rellevants. La inauguració del Museu Diocesà de Lleida on s'hi acomoda un fons de més de 10.000 peces. I la celebració del Centenari d'Empúries, que ha suposat entre altres coses, el retorn de la tant de temps reclamada escultura d'Esculapi.

Després d'un treball intens amb el sectors, s'ha traçat la Nova Política de Suport al Cinema Català, intensificant els esforços adreçats a la producció, explotació i difusió cinematogràfica i a la producció televisiva. I mitjançant un acord amb Televisió de Catalunya es crea un fons per a projectes en versió original catalana.

Assenyalaré, finalment, que s'està treballant en l'elaboració del Pla d'Equipaments Culturals, que té com objectiu dotar als diferents territoris de Catalunya dels equipaments culturals necessaris segons les seves necessitats de futur.

Durant aquest any s'ha posat en marxa la nova llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, que ha de servir per relançar el servei públic audiovisual de la Generalitat, precisament l'any del 25è aniversari de la seva creació.

La Corporació, que durant un quart de segle ha estat una eina fonamental per a la societat, la llengua i la cultura catalanes, ha esdevingut, a més, un dels motors de les indústries culturals a Catalunya.

El nou escenari digital, amb l'arribada de la TDT, així com el canvi en les formes d'accedir a la informació i la cultura, esdevé ara i per als propers anys el repte fonamental de la CCMA. Uns anys en els que caldrà, a més del manteniment de la professionalitat demostrada, una gestió econòmicament rigorosa i socialment responsable.

En la mateixa línia de consens i col·laboració amb el sector es va redactar i aprovar el Pla Integral del Circ.

Dignificar i professionalitzar els sectors culturals, estimular el talent i la creativitat, garantir la difusió i l'exhibició en condicions adequades, vol dir també dinamitzar econòmicament la cultura.

Per això vull destacar el reforç a les aportacions de caràcter reintegrable per donar suport a aquells festivals de Música en Viu amb clara vocació empresarial. Son ajuts en els quals l'ICIC comparteix el risc amb el promotor.

Vull esmentar el paper que està duent a terme l'Institut Ramon Llull, complint els seus objectius de donar a conèixer i promoure la cultura i llengua catalanes a l'exterior. La Fira de Frankfurt va ser un exemple i el Festival Internacional Cervantí de Guanajuato, a Mèxic, en serà un altre.

Vull expressar, davant la cambra, la satisfacció compartida amb què el

president del Govern balear, Francesc Antich, i jo mateix, vam signar, fa uns dies la seva reincorporació a l'Institut Ramon Llull.

Esports

En una societat avançada com la catalana, la política esportiva és bàsicament una política social. Ho demostra que més del 60% de la població fa esport, que és una de les principals opcions de lleure i té una relació directa amb la salut.

L'esport català viu un bon moment (els atletes catalans han fet un molt bon paper als Jocs de Beijing). És la punta excel·lent d'una piràmide àmplia i sòlida. Això és fruit no només de la inversió, professional i econòmica, realitzada en l'esport d'elit, sinó del treball que s'està fent en tot el sistema esportiu: amb el Pla Català d'Esport a Escola, amb el suport a clubs i federacions, amb la implantació del pla director d'instal·lacions i equipaments, amb l'aprovació de la llei de professions de l'esport, entre moltes altres actuacions.

Política Lingüística

La llengua ha de ser element de cohesió, vehicle d'integració i expressió de llibertat. Per això hi estem destinant tants esforços. Perquè volem que sigui la llengua d'acolliment del tots els nouvinguts a Catalunya.

Catalunya té més cursos presencials i més mitjans i facilitats tecnològiques que mai. La nostra llengua, avui, està entre les que més recursos tecnològics posa a disposició de les persones que la volen aprendre.

En aquest darrers mesos s'ha posat en marxa el programa Parla.cat d'aprenentatge del català, que compta amb materials didàctics sofisticats, a l'abast de tothom que s'oferirà a través d'un espai virtual i permetrà que els alumnes interactuïn.

També s'ha obert un portal Web que ofereix un Servei unificat d'atenció de consultes lingüístiques i el Traductor automàtic Català - Alemany.

Un altre objectiu d'aquesta legislatura és aprovar l'avantprojecte de Llei de la Llengua de Signes.

Les polítiques institucionals

Senyores i senyors diputats, l'orientació de l'acció del Govern contra la crisi econòmica no és incompatible amb la continuació del desplegament de l'acció institucional, derivat principalment del nou Estatut, de la tasca de cooperació amb l'administració local de Catalunya i del procés de modernització de la Generalitat.

Dedicaré, doncs, la part final d'aquest capítol de la meva exposició sobre l'acció de govern a repassar aquestes polítiques de caire més institucional.

Governació i Administracions Públiques

La decidida aposta per la cooperació i el suport de la Generalitat al món municipal s'ha concretat en un important increment dels recursos que s'hi destinen.

Les línies d'ajudes del PUOSC, les transferències econòmiques al món local, les inversions en infraestructures i equipaments, l'especial suport als municipis de menys de 2000 habitants, i les reformes institucionals en el món local, demostren la complicitat del Govern amb el món municipal.

Vull destacar els canvis introduïts al Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya. Una aportació que reforça especialment els petits i mitjans municipis i que representa un augment del 43% de la dotació anual respecte a l'anterior PUOSC i que permet desenvolupar 4.671 actuacions.

Al mateix temps, s'ha incrementat un 17% el Fons de Cooperació Local de Catalunya, en relació al 2007 per als municipis.

I la nostra cooperació local seguirà tenint el suport dels recursos europeus. De manera que s'ha començat a desenvolupar la planificació del programa del Fons Europeu de Desenvolupament Regional (Feder) 2007-2013, dotat amb un pressupost total de 166 M € per a les administracions locals i que té una inversió total de 320 M € a tot el territori de Catalunya.

La nova arquitectura institucional que sorgirà de la reforma dels governs locals prevista a l'Estatut, té com a objectius millorar les capacitats i garantir la prestació d'uns serveis públics locals de qualitat i de proximitat.

La futura Llei dels governs locals, la Llei del Consell de Governos Locals de Catalunya i la Llei de transició de les diputacions a les vegueries faran que la vegueria sigui l'àmbit territorial específic per a l'exercici del govern intermunicipal de cooperació local. El Govern aposta perquè Catalunya tingui 7 vegueries.

També fem especial atenció a la realitat de la Vall d'Aran amb l'adaptació de la llei de Règim especial de la Vall d'Aran al nostre Estatut d'Autonomia.

Participació ciutadana

També el Govern està treballant per perfeccionar els instruments que facilitin i afavoreixen la participació ciutadana en els afers col·lectius, seguint fidelment el mandat estatutari.

En l'àmbit legislatiu, el Govern portarà al Parlament la Llei de Consultes Populars i la nova Llei del Síndic de Greuges, per enfortir la seva missió institucional.

I estem treballant en el projecte de Llei que ha de regular el dret d'iniciativa ciutadana per a proposar l'aprovació de disposicions de caràcter general als ens locals. També és previst culminar el Pla de Participació Ciutadana 2008-2010.

Memòria democràtica

Pel que fa a la recuperació de la memòria democràtica, s'està treballant a través del Memorial Democràtic consolidant la xarxa d'espais de memòria.

Projecció exterior de Catalunya

Per acabar aquesta ràpida referència a les polítiques institucionals faré esment a l'activitat de projecció exterior de Catalunya.

Hem obert les delegacions del Govern a França, Regne Unit i Alemanya, i estem en preparatius per l'obertura d'una delegació als Estats Units, amb seu a Nova York, l'últim trimestre del 2008. I seguirem ampliant la xarxa de delegacions a l'exterior amb l'obertura de les delegacions de Mèxic i Argentina.

El Govern també vol refermar el compromís amb les polítiques de cooperació catalana als països en vies de desenvolupament, tenint present la disponibilitat pressupostària de la Generalitat, millorant la qualitat en la seva execució i avaluant els resultats i els objectius proposats.

Iniciatives relacionades amb la Unió Europea

Pel que fa a la Unió Europea, el Govern recollirà i traslladarà al Govern de l'Estat propostes de cara a l'elaboració del programa de la **presidència espanyola del Consell** i posarà en marxa un espai català de reflexió i aportació de propostes al **grup de reflexió sobre el futur de la Unió Europea a l'horitzó 2020-2030**, presidit per Felipe González.

Així mateix, el Govern ha estat impulsor i dona **suport a la candidatura de Barcelona** com a seu de la Secretaria del **Procés de Barcelona: Unió per la Mediterrània**, i treballarà pel reconeixement de la capitalitat euromediterrània de Barcelona, com a referent central en la construcció d'un espai de diàleg entre les ribes nord i sud de la Mediterrània. Precisament, el proper divendres em reuniré, a Barcelona, amb representants diplomàtics acreditats a Espanya per a continuar aquest procés de projecció de la nostra candidatura.

Al temps que esperem constituir formalment l'Euroregió en els propers mesos, amb la nova fórmula jurídica que preveu el dret comunitari.

Fins aquí la meua exposició de l'acció que està duent a terme el Govern i l'Administració de la Generalitat. He volgut deixar palès que una gran part d'ella està orientada a fer front a les conseqüències de la crisi i a posar les condicions per superar-la i sortir-ne enfortits com a país.

El Govern s'obliga a complir els compromisos de dinamitzar el diàleg social, de protegir els més febles, de garantir el funcionament eficient de tots els serveis del nostre sistema de benestar, de contribuir directament a l'activitat econòmica amb el manteniment de la inversió pública, d'ajudar i estimular l'economia productiva, d'intensificar els esforços en el camp de la innovació i, finalment, d'administrar els recursos públics amb rigor, austeritat i eficiència.

Precisament, d'aquest darrer compromís els vull parlar abans de passar al capítol final de la meua intervenció.

És un compromís que s'ha de reflectir en la política pressupostària del Govern i, per tant, en els Pressupostos del 2009 que, en pocs dies, seran portats al Parlament per al corresponent debat i aprovació.

No és la meua intenció avançar-me al debat pressupostari, però sí deixar ben clares algunes orientacions generals que, d'altra banda, es corresponen amb les mesures anunciades en el debat sobre la situació econòmica del passat mes de juliol.

En primer lloc, limitarem les despeses de personal:

- amb una contenció de les plantilles, excepte en aquells serveis essencials que estan relacionats amb els serveis ciutadans bàsics o amb la protecció ciutadana;
 - amb la congelació de les retribucions dels alts càrrecs;
- En segon lloc, consolidarem l'estalvi del 25% en determinades partides de despesa corrent, ja iniciat abans d'aquest estiu.

I en tercer lloc, fixarem com a prioritats pressupostàries la política social i la inversió en infraestructures, habitatge i R+D+I.

El Govern no oblidarà tampoc que les empreses i, especialment les petites i mitjanes, tenen avui seriosos problemes de liquiditat.

El Govern ja va prendre mesures en aquest aspecte, però està estudiant de prendre'n de noves de cara als pressupostos de l'any 2009.

En concret, estudiem:

- Incrementar en un percentatge la línia ICF crèdit per a proporcionar

més recursos al finançament de projectes empresarials de les pimes

- Ampliar la capacitat d'endeutament del l'ICF, en 1.000 milions € (fins assolir els 5.000 milions) per a incrementar la seva capacitat creditícia a projectes empresarials.
- I, finalment, permetre un augment dels fons de titulització del sector financer a través de l'aval de la Generalitat perquè aquest tingui més liquiditat per a atorgar crèdits a pimes

5. La negociació del finançament

Abans d'acabar la meua intervenció crec que és ineludible que em refereixi directament a la present conjuntura política i, més concretament, a la negociació del finançament i les seves perspectives.

Encara que sigui ben coneguda, crec que és obligat exposar en aquest debat quina és la posició institucional adoptada pel Govern de la Generalitat en relació a la negociació del sistema de finançament previst en el nostre Estatut.

La nostra posició es fonamenta en tres requisits bàsics:

- La voluntat política que es doni compliment a les disposicions financeres de l'Estatut.
- El rigor dels nostres plantejaments i la fermesa en mantenir-los.
- I la desitjable unitat de les forces polítiques i socials per assolir l'objectiu col·lectiu.

El poble de Catalunya té dret a que s'apliqui l'Estatut que va votar en referèndum. Tots els poders públics de l'Estat espanyol tenim l'obligació de procedir a aquesta aplicació. I les institucions de la Generalitat tenim una voluntat política per aconseguir el ple desplegament de la norma que regula el nostre autogovern. Una voluntat decidida a fer front als obstacles, normalment indirectes i subtils, que pretenen alentar el desplegament estatutari, sigui per la via de la dilució o de la dilació.

Aquesta voluntat política està blindada amb els nostres arguments, amb les nostres raons, que configuren un plantejament rigorós de l'aplicació dels principis estatutaris, que com tots vostès saben preveuen un finançament de la Generalitat suficient, autònom, solidari i transparent.

Volem un finançament que garanteixi la suficiència de recursos per atendre les polítiques que es deriven de les nostres competències i en funció bàsicament del volum de la població, rectificat pels costos diferencials, pel percentatge de població immigrant, entre d'altres factors. Aquesta suficiència l'hem d'obtenir a partir de la nostra capacitat fiscal i de l'ampliació de la participació en el rendiment dels impostos estatals cedits totalment o parcialment. Concretament, tal com estableixen les disposicions addicionals de l'Estatut, un 50% de participació en l'impost de les persones físiques, un altre 50% en l'impost sobre el valor afegit, i un 58% en els impostos especials.

Volem un finançament amb capacitat normativa que inclogui els diferents impostos cedits totalment i, quan s'escaigui, els cedits parcialment.

Volem un finançament amb autonomia organitzativa per bastir una administració tributària pròpia, l'Agència Tributària de Catalunya, que hem posat en marxa aquest any 2008, coordinada a través d'un consorci amb l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Volem un finançament amb una solidaritat equitativa i transparent, de manera que no es generin efectes discriminatoris envers Catalunya respecte a les altres comunitats autònomes, tal com diu l'article 201.4 de l'Estatut i que, per tant, no alteri la posició de Catalunya en l'ordenació de rendes per càpita entre les comunitats autònomes abans de l'anivellament.

El plantejament del nostre Estatut, pel que fa a la suficiència de recursos, planteja la qüestió de la distribució de la despesa pública entre els diferents nivells d'administració dins de l'Estat espanyol i a l'adequació entre recursos i competències gestionades. I, en conseqüència, afecta a la interpretació de la distribució competencial. La nostra posició és contrària a qualsevol apriorisme que vulgui fixar arbitràriament un determinat llindar mínim de la despesa d'un nivell de govern. Per exemple, no crec que sigui acceptable una fórmula que prescrigui, com a axioma o dogma de fe, que l'Administració central ha de gestionar com a mínim el 50% de la despesa financera del conjunt de les administracions públiques. Insistir en aquesta via per part del Govern central seria l'expressió d'una mentalitat que confon l'Estat amb l'Administració General, quan les CCCA i la Generalitat també som Estat. I la nostra insistència en una delimitació el més precisa possible de les necessitats de despesa de cada nivell governamental té, a més, la intenció de revertir els efectes perversos del sistema vigent que ha alimentat –fins ara– el superàvit de l'Administració central i el dèficit crònic de les autonomies.

També el plantejament que fa l'Estatut sobre la solidaritat interterritorial és posat en qüestió pels beneficiaris de l'actual sistema. En molts casos –massa, desgraciadament– és presentat amb evident mala fe com una exigència d'un privilegi per Catalunya. Ben al contrari, la lògica de la nostra proposta es basa en la igualtat de tots els ciutadans a l'hora de rebre les prestacions dels serveis bàsics de l'Estat del Benestar. Per això proposem que el mecanisme d'anivellament garanteixi aquesta igualtat. El que no pot ser és que els ciutadans de Catalunya que realitzen col·lectivament un major esforç fiscal siguin, a més, penalitzats.

Aquests principis generals s'han concretat en la proposta inicial que el Govern ha elaborat i que figura a la taula del Govern de l'Estat i també del principal grup de l'oposició d'aquesta Cambra.

Aquesta proposta precisa l'abast de la capacitat normativa sobre els impostos cedits, concreta les funcions de la nova administració tributària i estableix un

calendari per a la seva aplicació.

És a dir, el gruix de la proposta es centra en la redefinició del model de finançament, de manera que garanteixi la seva adaptació a l'evolució econòmica i social.

Sense que això vulgui dir –ni molt menys- que sigui indiferent la concreció del resultat que n'esperem en termes quantitius. Però com podem comprendre tots vostès, la publicitat de les nostres aspiracions no és una bona tècnica negociadora.

Per tant, voluntat política i plantejament ferm i rigorós. Però aquests dos requisits de la posició catalana es quedarien coixos sense la unitat política i social entorn de l'objectiu que perseguim.

No sóc tan ingenu com per predicar les virtuts abstractes de la unitat. No ho faré. La vida política, i també la vida social, estan farcides d'interessos i d'ambicions de part. Però tenim prou experiències agredolces com per no entendre que en una qüestió com la del finançament, ningú hi té res a guanyar sobre la base d'una hipotètica frustració col·lectiva.

Per això reclamo –crec que ens ho hem d'exigir tots plegats- una unitat bàsica entorn de la proposta del Govern de Catalunya, amb les correccions i millores que calguin incorporar, fruit de les negociacions actuals, especialment amb el primer grup de l'oposició de la Cambra.

Conscients que no podem caure ni en el fatalisme ni en el maximalisme davant de les dificultats certes que comporta una solució justa del nostre finançament en el marc de l'Estat de les Autonomies.

Tinguin per segur que el Govern de Catalunya treballa per arribar a obtenir el millor acord de finançament possible. I que no acceptarà en cap cas un mal acord.

Però, de la mateixa manera, vull deixar clar que si aquest Govern arriba a la convicció de poder acceptar un bon acord ho farà i ho defensarà amb totes les conseqüències.

Avui mateix, el Govern de l'Estat ha presentat a les Corts Generals el projecte de llei de Pressupostos i coneixem ja algunes dades, i els he de manifestar la satisfacció pel bon funcionament de l'acord que es va assolir en el seu dia, així com dels resultats que se'n deriven i que han comportat un fort augment de les inversions a Catalunya.

L'aplicació de la disposició addicional tercera a l'any 2009 comportarà una inversió de 4.626 M€. Aquesta quantitat representa un increment del 6% en relació a la previsió inicial del pressupost anterior. En un pressupost de severa austeritat com el present, es posa de relleu que aquest és un increment

important, que ha d'ajudar a millorar la situació de les nostres infraestructures i també a pal·liar una part dels efectes de la crisi.

Per cert, cal recordar que la inversió de l'Estat s'afegeix a la que ja està realitzant la Generalitat, que ha passat dels 365 euros per càpita al 2003, als 715 euros per càpita enguany. Estem parlant enguany de 5.906,5 milions d'euros que sumats a la inversió de l'Estat a la que abans he fet referència i a la inversió de les corporacions locals, situarà la inversió pública d'enguany prop del 6% del PIB, una xifra superior a la de qualsevol país de l'Europa dels 27.

6. Final

Senyores i senyors diputats, Catalunya està travessant una situació de la qual en pot sortir afeblida o enfortida. Em guardaré prou de tenir la presumpció que es tracta d'un moment únic, decisiu o històric. Potser va sent hora que anem deixant la grandiloqüència al racó dels mals endreços. En tot cas estem vivint un moment difícil, com tants d'altres hem vist els catalans i les catalanes durant la nostra llarga història. I el que és ben cert és que sempre ens n'hem sortit.

La societat catalana d'avui està en millors condicions per superar una situació d'adversitat que la de fa 15 anys. Afirmar això no té res a veure amb minimitzar la crisi ni vol dir fugir d'estudi.

Ara és hora de fer l'exercici estimulante de recomptar el nostre potencial per tal de posar-lo a treballar a ple rendiment.

Cal recordar que en l'àmbit econòmic, Catalunya compta:

Amb un teixit empresarial potent, dinàmic i diversificat, capaç de generar un alt nivell d'ocupació.

Amb un capital humà que va millorant el seu nivell de formació, encara que potser a un ritme inferior a l'exigit.

Amb una base industrial sòlida, que ha fet un gran esforç d'adaptació tecnològica.

Amb una economia oberta i competitiva, sobre la base de la seva gran tradició exportadora i la seva capacitat inversora arreu del món.

Amb sectors d'activitat de referència internacional, com són ara el farmacèutic, l'agroindústria, l'editorial, l'automoció o l'audiovisual.

Amb una xarxa d'infraestructures en procés de modernització, no de manera tan ràpida com voldríem, certament, però que avui compta amb una planificació, un compromís de recursos i uns calendaris d'execució com mai

fins ara havia comptat.

Amb infraestructures de referència com el Port de Barcelona i la seva Zona d'Activitats Logístiques i el Port de Tarragona, que no només estan mantenint, cadascun d'ells, un altíssim nivell competitiu, sinó que estan orientant conjuntament les seves respectives estratègies.

O com l'aeroport de Barcelona, que està culminant un gran procés de modernització amb la nova terminal i que té pendent la redefinició del seu model de gestió.

Estem inserits en un context econòmic europeu de gran estabilitat, que ha demostrat la seva fortalesa absorbint les lògiques tensions provocades per les successives ampliacions de la Unió.

Amb uns comptes públics prou sanejats. Un sistema financer solvent. Amb una moneda forta. Amb uns tipus d'interès moderats, tot i que ara una mica menys.

I a tots aquests factors positius hi hem d'afegir, a casa nostra, la consciència generalitzada sobre la necessitat de transformar el nostre model productiu, concretada en l'Acord Estratègic: internacionalització, inversió en R+D, en béns d'equipament, en infraestructures.

Aquesta consciència de transformació del nostre model productiu es correspon amb el gran esforç que estem fent per posar-nos al dia en R+D. Fa pocs dies, el president Pujol remarcava el camí que hem fet en aquest camp, on hem passat de l'exigu 0,25% de despesa en R+D del 1980 al 1,42%, amb la darrera dada disponible del 2006, tot i que encara no és suficient.

Si, a més dels actius econòmics, repassem els nostres actius socials, veurem que disposem d'un sistema de benestar de caràcter universal: salut, educació i serveis socials (en fase de generalització).

Disposem també d'un sistema de protecció dels aturats amb un alt nivell de cobertura. Amb un termini de reconeixement de prestació de només 5 dies, enfront dels 10 dies en el conjunt d'Espanya; i amb una mitjana de prestació contributiva per beneficiari de 842 euros, un 9% més que l'espanyola.

Mai com ara la societat catalana havia estat tan protegida tota ella. I mai com ara s'havia prestat tanta atenció als sectors que més riscos pateixen.

La dinàmica social dels darrers anys ha posat a prova la nostra capacitat d'integració i de convivència. No estava escrit enlloc que Catalunya rebria un milió de nouvinguts en menys de deu anys, d'orígens ètnics, culturals i religiosos tan diversos, sense qüestionar la nostra cohesió social. Aquest és, sens dubte, un dels èxits més grans de la societat catalana. On hem demostrat la nostra maduresa com a poble.

Com també hem estat capaços de demostrar que gaudim d'una riquesa cultural i lingüística, que no només accepta sinó que aprecia i estimula la convivència sense defallir en la defensa de la nostra llengua pròpia.

I en l'àmbit territorial disposem d'una actiu fonamental: Barcelona, la capital de Catalunya, i el seu àmbit metropolità de més de tres milions d'habitants, la veritable força de xoc de Catalunya en el mapa del món global.

I la força de Barcelona no s'ha consolidat en detriment de la resta del país. Avui, Catalunya està constituïda per una xarxa de ciutats i territoris cada cop més ben vertebrats.

Finalment, per tancar aquest ràpid repàs al nostre potencial, no hem d'oblidar que en l'àmbit polític disposem d'una capacitat d'autogovern com mai havíem tingut en la nostra història contemporània.

Especialment, quan avui tenim la voluntat de complementar l'acció de les nostres institucions d'autogovern amb la de l'acció d'una xarxa de governs locals cada cop més eficients.

Ara bé, tots aquests elements objectius positius perden força si no van acompanyats d'una determinada actitud col·lectiva. El potencial acumulat, la suma de les nostres capacitats esdevenen insuficients sense la voluntat de superació.

El Govern de la Generalitat té la responsabilitat directa de treure tot el partit possible a l'autogovern. I la responsabilitat indirecta d'estimular, impulsar i tenir cura de tots els altres actius de la societat catalana.

Senyors diputats i senyores diputades,
aquest Debat no és només
pels membres i representants polítics, aquí presents.

Aquest Debat ha de ser, també,
una oportunitat perquè la política parli a la ciutadania.

Per això vull, ara, al final de la meva intervenció, adreçar-me directament als ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Fins ara he parlat del que ha fet i del que farà el meu Govern...,
però Catalunya és, afortunadament,
molt més que un Govern, o uns partits.

Si m'ho permeten,

Catalunya és més que la política
que nosaltres,
els seus i les seves representants, intentem dignificar.

La política ha de fer país...,
i el país ha de fer, també, política.

Catalunya necessita, més que mai, del concurs i l'aportació
de tota la ciutadania, empreses, institucions i representants
per sortir més forta i amb més empena,
d'aquesta situació de crisi, d'incertesa
i de dificultats de tot ordre.

Permeteu-me, doncs, aquesta reflexió oberta...

Potser ha arribat l'hora de parlar més clarament, també, de les nostres pròpies
responsabilitats per obtenir els objectius marcats.

De dir-nos i d'interpel·lar-nos més a nosaltres mateixos,
no tant sobre qui som i on volem anar,
sinó també sobre com fem les coses
per aconseguir les nostres fites.

De fer autocrítica, de millorar.

Estic convençut que massa vegades
perdem la força per la boca.

Que parlem massa dels altres i de les nostres decepcions
i poc de quines són les nostres responsabilitats
i obligacions.

Un país emprenyat,
decebut,
perplex,
resignat,
o malenconiós
és un país en estat permanent d'insatisfacció.

Els països així expliquen tot el que els passa en clau de referències al seu
entorn, en
clau de relacions amb els altres.

Els països així, no avancen.

Es miren el melic mentre es llepen les ferides...

Els bons equips no expliquen els seus empats o les seves derrotes per culpa

de
l'àrbitre, del camp contrari, del joc defensiu del contrincant, o per la pluja o pel mal estat de la gespa.

Tot això influeix, sí.
I cal reclamar, òbviament, joc net i respecte a les regles.

Però els bons equips no justifiquen els seus resultats amb raons que van més enllà del seu esforç i del seu encert.

El país que m'estimo i pel qual treballa...

És un país que fa de la cultura del treball i de l'esforç un senyal d'identitat nacional i cultural.

Un país que creu que el creixement econòmic és fruit del talent, la creativitat, l'esforç, l'emprenedoria.

Un país que sap que la riquesa és la producció de béns i serveis, no l'especulació monetària o financera.

Vull fer una reflexió sobre aquests valors que com a poble sempre ens han caracteritzat.

Uns valors que fan que molts pobles ens respectin, fins i tot que ens admirin o ens envegin.

Valors que fan marca de país.

Valors que expliquen Catalunya i que fan Catalunya.

Valors que ens fan sentir orgullosos de la nostra nació.

Valors que són reconeguts i que configuren bona part de la nostra identitat com a poble.

Si insistim i ens reafirmem en aquesta escala de valors, superarem les nostres dificultats

Hem viscut prou bé en aquesta darrera dècada un progrés econòmic i social sense precedents.

Tant de benestar ens ha acomodat, també, una mica...

Quan les coses anaven millor calia preparar-se i, potser, no ho vàrem fer prou.

Mandra, comoditat, excés de confiança, manca de visió...
potser tot plegat.

Tots i totes som responsables, en gran o petita mesura,
tot i que no tothom té la mateixa responsabilitat.

Ara que les coses es regiren...
no tenim més remei que preparar-nos a fons
per sortir reforçats d'aquest moment delicat.

Vaig dir, arrel de la presentació d'un estudi que explicava
l'estat d'ànim del país per la perplexitat dels catalans i de les catalanes...
vaig dir, llavors, que no compartia del tot aquesta justificació del nostre estat
d'ànim.
Crec que el més important
és no perdre els reflexos.

Reflexos per entendre el món d'avui,

Reflexos per a veure-hi les oportunitats,

Reflexos per fer els canvis en la nostra manera de fer o de pensar que siguin
imprescindibles.

Però és l'hora de recuperar els nostres signes d'identitat.

Parlo de la nostra provada capacitat de treball,
del nostre esforç individual i col·lectiu per fer front i desplegar
els nostres projectes personals o professionals.

Els que treballem,

potser caldrà que siguem més eficients i eficaços,
per millorar la competitivitat de les nostres organitzacions i
per respondre amb millors resultats als objectius marcats;

Els que cerquen feina,

hauran d'adaptar-se i reciclar-se a noves demandes laborals i flexibilitzar
horaris,
itineraris i habilitats per reincorporar-se ràpidament a un mercat laboral cada
cop
més exigent, global i canviant;

Els que s'estan formant

i preparant per la vida professional hauran, també, d'augmentar el seu potencial
curricular amb més competències transversals;

En definitiva, més esforç, més capacitat de sacrifici i determinació

per aconseguir les fites proposades.

Així avancen les persones i els països.

En la nostra societat d'avui és possible viure de les rendes de l'estalvi o de les inversions... Res a dir.

Però un país, una nació, serà rica i plena,
si tothom fa una mica més del que li toca,
del que ha de fer
o del que està estipulat.

La riquesa col·lectiva, com a comunitat nacional, de Catalunya,
és l'amor i el gust pel treball i per la feina ben feta.

Només així, aquesta crisi serà més curta i la nostra recuperació serà més
ràpida i
més sòlida per encarar una nova etapa de progrés i prosperitat per a tothom,
sense
exclusions.

La fórmula de Catalunya, d'ahir i de sempre,
també serà la clau de volta per reforçar el nostre lideratge i la base per sortir-ne
endavant.

Els nostres valors com a societat
han de ser els valors de la nostra política:

Treball,
Tenacitat,
Rigor,
Creativitat,
Ambició.

Treball.

Aquesta és la nostra identitat bàsica.
Treball, bon treball,...

Bona feina, que és igual a progrés personal, familiar i nacional.

Oi que sempre se'ns ha valorat per la nostra capacitat de treball,
per la nostra empenta?

És treballant com ens hem fet grans,
és treballant com hem arribat fins aquí,
és treballant més i millor com superarem la crisi,
vencerem els reptes de futur i farem el país de primera
que volem.

Tenacitat.

Tenacitat per aconseguir el que és just, necessari i urgent.
Sense aixecar-nos de la taula.

Sense caure en paranys i provocacions.

Sense desanimar-nos davant les dificultats o les incomprensions.

Sense renunciar a cap principi, a cap dret.

Sense acceptar rodes de molí ni mals acords, ni panys calents,
ni pedaços...

Però tampoc no sóc dels que practiquen,
ni prediquen, el “tot o res”

Rigor.

Rigor en les propostes i en els plantejaments.

Hem de recuperar el gust, el segell de la feina fina, ben feta,
de qualitat, amb rigor.

No hem de permetre retallar ni que ens retallin res...
però tampoc podem reobrir negociacions tancades
i amb compromisos acceptats.

Els catalans som gent seriosa, no podem semblar ni capriciosos,
ni insaciables.

Un cop arribat a un compromís, cal complir-lo i treure'n tot el suc,
fins a la darrera gota..., però buscant, com sempre, els pactes,
els acords i els compromisos.

Creativitat.

Hem de reforçar el nostre talent personal i col·lectiu.

La Catalunya de les idees, de les més modernes i europees.

Aquesta és una de les marques de país...: seny i rauxa.

I no sempre sembla que tinguem el primer,
i la segona escasseja massa sovint.

Hem d'aconseguir retenir talent, produir-lo, associar-lo i incorporar-lo al lloc de

comandament de la política i de l'economia de Catalunya.

No podem perdre pistonada en això.

Som i serem com a nació... el que siguem com a persones.

Obrim les portes de la Catalunya emergent que viu d'esquenes a la política i a bona part dels reptes col·lectius.

Ambició, tota.

No renunciem a res.

La sobirania és poder, no només competències o fronteres. I el poder és, avui, compartit, obert i integrat.

Compartir un poder gran és més important que tenir un petit poder.

La meva ambició és que Catalunya jugui en les lligues on hi ha premis importants.

Decisius.

Competint amb els millors i entenent l'Estat com una oportunitat, no com un problema o una rèmora, per moltes inèrcies i tics centralistes que tingui.

Que les té i molts.

Comprenc la irritació i la desafecció, sobre les quals he alertat molt sovint, davant de tanta ignorància, menyspreu o prejudici..., però no ens deixem arrossegar.

Hem de canviar de visió.

No ens convé una visió limitada o petita.

La "conllevància" no produeix prou beneficis.

La resignació o l'aïllament, tampoc.

L'Estatut és una gran oportunitat per a Catalunya.

Un gran pacte d'Estat.

El seu desplegament complet ens donarà un nivell d'autogovern de gran transcendència política i competencial.

Ampliem el camí iniciat per a convertir-lo en una gran avinguda nacional, un gran passeig per a tots els homes i dones del nostre país.

El Govern mira de nou el país i la seva gent.
I renovem el nostre compromís per a sortir-ne reforçats i millorats com a país,
inspirant-nos en els nostres valors de sempre.

El Govern treballarà encara més i millor.
Hi posarem més hores, totes.

El Govern farà de la tenacitat una bandera,
encara més.

El Govern administrarà amb rigor la confiança rebuda, els recursos públics, i
defensarà les seves propostes de manera raonada i rigorosa. Encara més.

El Govern promourà i associarà el millor talent del país als reptes públics. Avui
el
concepte públic no és només patrimoni dels Governes.

I ens cal més creativitat social per a l'economia i la política.
Encara més.

El meu Govern serà ambiciós.
Per Catalunya i la seva gent.
Encara més.

Estic segur que aquests valors,
que són presents a la nostra societat,
configuren el fil roig del catalanisme present
a totes les forces polítiques d'aquesta Cambra.

És l'hora de fer, plegats,
d'aquest fil roig... una xarxa,
ben mallada,
ben forta,
ben feta,
al servei dels interessos de Catalunya i dels seus ciutadans.

Jo estic disponible.
El Govern, també.

Amb la mà oberta, com sempre.
No per a fer polsos ni jocs de mans.

Sinó per a donar-la, ben franca i forta,
a qui vulgui fer la Catalunya rica i plena
que somiaven els nostres avis,
s'han esforçat en fer realitat els nostres pares,
i hem de deixar als nostres fills i néts.

Aquesta, senyores i senyors diputats,
és i serà la norma de conducta del Govern que presideixo.

Moltes gràcies senyor president.
Gràcies senyores i senyors diputats.